

כל הזכויות שמורות

• עמוס בן-גוריון, בנו של ראשיהממשלה המכהן כמפקד משטרת מהוז תל-אביב, ותמנה בקרוב לתפקיד דיפלומטי. כפי הנראה יחליף עמוס את ירוחם כהן בתפקידו כשגריר ישראל בליבריה.

• התנגשות קרובה יותר בהזית העבודה: גם לאחר אישור ההחלטה לבטל את שעות-הקצ' של הפקידים, עליידי הועדה הפועל של ההסתדרות, תיתקל החלטה זו בהתנגדות חריפה. קיימים כל הסיכויים כי ועדי-עובדים במקומות-עבודה גדולים יסרבו לקבל את מרות ההסתדרות בעניין זה, יורו לפקידים לעבוד יום-עבודה קצר, כמקודם. החלטה זו, הנוגעת ל-80 אלף פקידים המאורגנים בהסתדרות הפקידים, ל-40 אלף פקידים המנגנון הממשלתי, כבר דחפה כמה ועדי-עובדים לגישושים ליצירת מגע ביניהם, לקראת פעולה אנטי-הסתדרותית אפשרית.

• ייעשה נסיון להקים הסתדרות נפרדת של פועלי התעשייה בקרב ההסתדרות הכללית. צעד זה מכוון לשחרר את פועלי התעשייה מן התלות המוחלטת במסגרת הכלל-הסתדרותית, כדוגמת הסתדרות המורים, לתת להם יותר חופש במאבקם על השכר. בעד הצעה זו יציבו אחדות העבודה, מפ"ם ומק"י, ואולי גם הליברלים. נגדה: מפא"י, בכל החריפות.

• בפעם הראשונה בתולדות הדיונים על תקציב המדינה יגישו פיעות אופוזיציוניות הצעות ממשיות כיצד לצמצם את התקציב. בעוד שמשרד האוצר עצמו יעלה הצעות לצמצומים במשרדו בסכום הפעוט של 400 אלף לירות, והמפלגה הליברלית תציע לקצץ את כל

במדינה

סמודנטים

האשמות ובהרות

האדם שכתב את הסמרטוט הזה שיקים ויגיד! צעק בועז פוקס בחלל האולם ה" גדול של האוניברסיטה התל-אביבית. בועז, המזכיר המשופם והנמוך של ועד אגודת הסטודנטים, החזיק בידו כרוז מודפס, בו הואשמו הוא וחבריו בהאשמות שונות. "אני חוזר ואומר", עלה קולו של בועז לאוקטבות הגבוהות, "האיש שכתב את הכרוז הזה, שיהיה לו דם לקום ולהודות בכך!"

איש מחמישים הסטודנטים הנוכחים לא קם ממקומו. אך בועז לא ויתר. אחת לאחת מנה את האשמות. התגונן בפניו והוסיף איום משלו בסיומו של כל קטע: "האחרים לפירסום כרוז זה — ייתבעו על כך ל" דין."

חברי הוועד האחרים ישבו בשקט. העיר חבר אחר של הוועד, נתן ציפקס גבה הקו" מה, המסיים בשעה זו את לימודי המקור ביוגוסלביה: "מה הוא היה צריך לענות להם? שיתן להם לדבר והכל היה עובר בשתיקה." כי האמת המרה של בועז לא היתה כל התגוננות לחלק מההאשמות שפורסמו על-ידי מספר סטודנטים בלתי תלויים — הן היו נכונות.

מכתב מסתורי. כאשר הוצגה רשימת מועמדי ועד הסטודנטים לבחירות ש" לפני שנה — בתקופת שיא פרשת לבון — הוטעמה באחד העיתונים העובדה המזוהה שחלק ניכר ממומלצי רשימה זו, שקראה לעצמה "רשימה בלתי תלויה", היו חברי מפא"י או מומלציה. המועמדים הכחישו ידיעה זו.

למרות איתלות מוצהרת זו, הופיע בשם ג'רוזלם פוסט, לאחר הבחירות, מכתב בשם ועד הסטודנטים התל-אביבי, בחתימת יו" שב הראש הנבחר, בועז פוקס, לפיו מסתייג הוועד מפעולות ארגון הסטודנטים למען הדמוקרטיה, שהוקם באותם הימים. בועז פוקס טען שהוא לא חתם על המכתב וכלל לא שלחו.

הרוחות שקטו והוועד פעל שנה שלמה ללא רעש ופירסומה, ועשה רבות לטובת הסטודנטים. אך כשהתקרב מועד הבחירות החדשות, טרחו מספר סטודנטים לעיין ברשימת פעולותיו, גילו שם עובדות יעניינית.

ללא מוכרז. הגילויים המאלפים ביותר היו, שלכל המשרות בשכר שנוצרו בשנת פעולת הוועד, נבחרו אנשים ללא מיכרו פומבי. עובדה מאלפת עוד יותר: לכל המשרות האלה נבחרו חברי הוועד עצמם. כך, למשל, שירת יוסף קיוס, חבר מפא"י מוצהר ואיש הוועד, העובד במשרה מלאה במחלקת החינוך התל-אביבית, ב" עבודה נוספת בשכר בבית הספר בוחן, והמצא בחסות הסתדרות הסטודנטים התל-אביבית.

כך גם שימש יושב-ראש התאחדות ה" סטודנטים, בועז פוקס, כיישבי-ראש וכמו" כיר כאחת. בועז הסטודנטים באוניברסיטה של ירושלים נהוג להציע מיכרו למשרת המזכיר, שאינו נבחר ומקבל משכורת עבור עבודתו.

החלטה על המדרגות. לפני הבחירות, שעמדו להערך השבוע, עמדה לפני קיים אסיפה כללית, בה יסוכמו פעולות הוועד. מאחר שמעולם לא הופיע לאסיפה כללית כזו פורום מלא, קובע התקנון שיש לקיים אסיפה שניה, אשר תתקיים לפחות שבוע ימים אחרי האסיפה הראשונה, אשר תהיה חוקית בכל מספר משתתפים ש" הוא.

אך הוועד הקיים קבע את האסיפה הראי שונה עשרה ימים לפני מועד הבחירות. מנע בכך כל אפשרות לכנס אסיפה חוקית בגלל מיעוט המשתתפים באסיפה הראי שונה. מיועדות קומץ האנשים שהיו במו" התגונן פוקס שניה, בפני ההאשמות הכרוז — חשב ששם קץ לעניין וסידר את שמו ה" טוב ולו רק בעיני הסטודנטים שנכחו ב" אסיפה.

לכך לא היו הסטודנטים מוכנים להסכים. כשהתברר שחברי ועדת הבחירות מונו, כי ניגוד לתקנון, על-ידי ועד הסטודנטים ולא על-ידי ועדת הביקורת, מחו על כך. חלק מהם אף אירגן פטיציה לדחיית הבחירות, דרש קיום אסיפה כללית חוקית ואפשרות של הצגת מועמדים בהתאם למסגרות ה" אסיפה. בדיון קצר על מדרגות האוניבר" (המשך בעמוד 16)

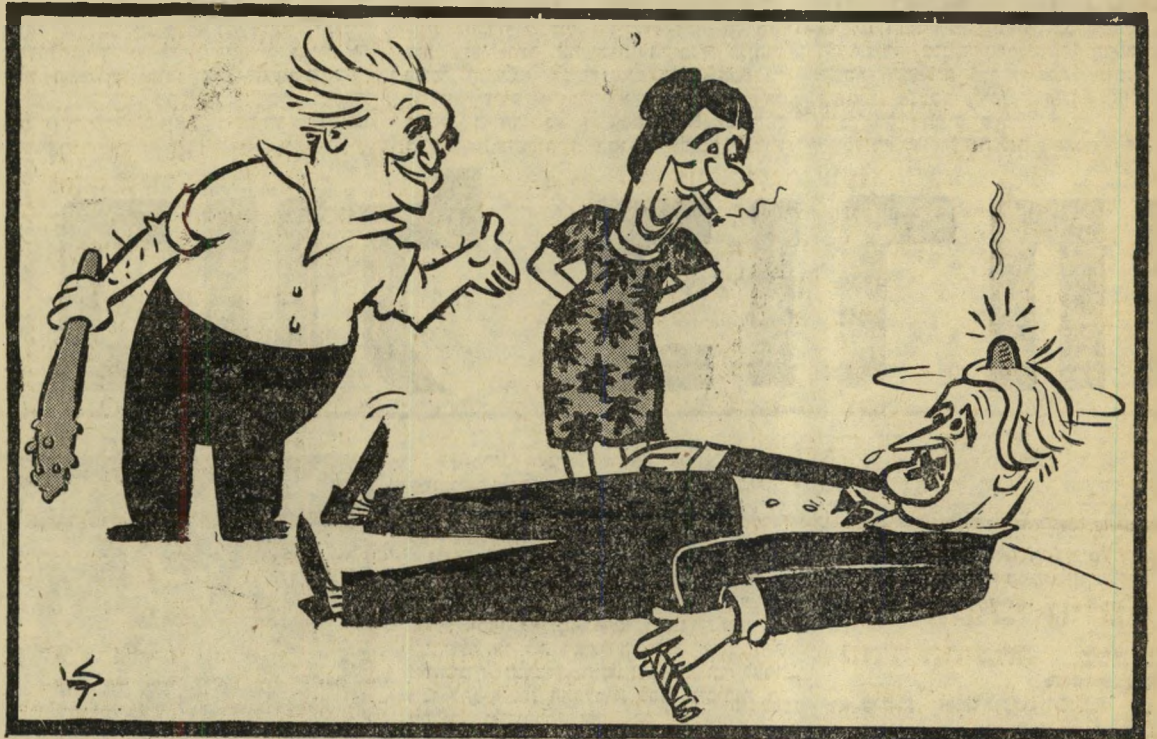
שר בעל כורחו

(המשך מעמוד 9)

ורעיני, התנגד אף הוא למדיניות של אשכול. הוא אף לא החמיץ שום הזדמנות להזכיר כי התנגד — ועודנו מתנגד — לשותפות הנוכחית עם מפא"י. יתר המנהיגים העדיפו, ברובם, לא לנקוט עמדה נגד מ"כ"ה, ציפור-הנפש החדשה של צמרת מפא"י. אחדים מתוך הוזהרות עם מדיניות זו, אחרים מתוך נסיון לפשר בין תביעות אנטי-השורה לבין הכמיהה להמשך השותפות הקואליציונית.

יוקר — גם בקיבוץ

בתנאים רגילים היתה המפלגה עוברת שלב זה ללא זעזועים מיוחדים. אולם התנאים שנוצרו במדינה לאחר ה" פיצוח לא היו תנאים רגילים. מאות אלפי שכירים, שנפגעו מעליית המחירים, החלו מדברים על כאבק. במאות מיפעלים ברחבי הארץ התקוממו ועדי-הפועלים נגד תכתיב העסקים המפא"יים והקימו ועדי פעולה. ביניהם היו גם חברי אחדות-העבודה ואוהדיה. הם מצאו את ביטויים באמצעות המחלקה המקצועית של מרכז אחדות-העבר, דה. משך שנים היתה זו מחלקה אפורה

איך דבר, גולדמן — אני סולח לך!

בעלת חשיבות מישנית בלבד. לפתע הפכה להיות נקודת-הקשר בין המפלגה לבין מ"ח נה גדול של פרולטריון תוסס.

היה ברור למפלגה, שהגיעה השעה להצי" דיק את קיומה כמפלגה עירונית. רבים ראו זכות-קיום לאחדות-העבודה כמפלגה עצמית לא בזכות גישתה לענייני חוץ וב" טחון (תיאורטית: קרובה למפ"ם, מעשית: קרובה למפא"י) כי אם בשל מצעה החב" רתי, להגנת הפועל. לא אחד הצביע בעדה, כראותו בה "מפא"י בעלת הכרה מעמדית". פעוליה העירוניים הבחירו היטב, שאם לא תליצב הפעם לצד הפועלים — שוב לא תהיה לה זכות-קיום כמפלגת פועלים. הפועלים הממורמרים יפנו למפ"ם ולמק"י. מ"כ"ה אף יצרה מצב בלתי-רגיל נוסף: התנועה הקיבוצית התייצבה במלואה לצד הפועל העירוני, נגד מ"כ"ה. הסבירה חברת-קיבוץ השבוע: "כל חודש יש לנו הקצבה של ארבע לירות, לדבריימתיקה וקפה מ" המחסן. החודש, כשהלכתי לקבל את המיצ" רכים — נתנו לי הרבה פחות מהחודש ה" קודם. גם קודם הבנתי מה פירוש עליית האינדקס. אבל הפעם חשתי אותו, ויכולתי להודות עם דרישת הפועל בעיר."

על כן מילאו פעילי אחדות-העבודה תפקיד פעיל באירגון השביתות ההמוניות נגד גזילת תוספת-היוקר, ובהכנת ועדי הפעולה הנסערים. עד כדי כך הוזהרה המפלגה עם תביעות הפועלים, שאף הושי מעו דיבורים על יציאה מן הממשלה. ברצע בו נראה כי |אחדות העבודה התגברה על התרוצצות הנשמות שבי קרבה, וכי גמרה אומר להתייצב לימין ה" פועלים העירוניים גם במחיר יציאה מן הממשלה, חלה תווזה בכיוון המסוף. ה" (המשך בעמוד 16)

התקציב, לפי שיקולי האוצר עצמו, ב"6 אחוזים, תציע תנועת החרות קיצוצים מפורטים במנגנון. הצעתה הראשונה תהיה לקצץ את מנגנון משרד-האוצר בסך 67 מיליוני לירות.

• **צפה לכך שלא יוארו רחובות נוספים, ותחול האטה בקצב סלילת הכבישים הלא-סלולים, ברוב ערי הארץ.** אחד מצעדי הקרובים של משרד-האוצר יהיה להכביד בצורה דרסטית על כל תקציבי הפיתוח של הרשויות המקומיות. זאת יבצע האוצר על-ידי מניעת הלוואות, הגבלת התחייבויות וצמצומי אשראי.

• **ראשי משרד הבטחון יעשו נסיון נוסף לפגוע במעמד הכתבים הצבאיים.** הפעם לא יחזרו על הצעד אותו נקטו נגד כתבו הצבאי של העולם הזה, אשר האמנים בוטלה, אלא יעשו פעולות מסוימות הקשורות להזחת כתבים צבאיים שונים בטרם באופן עיוור למרות. הצעדים העקיפים יופעלו על עורכי העיתונים, גם באמצעות קנסות וכן נגד הכתבים עצמם, על-ידי מתן הוראה לאנשי בסחון שלא ידברו עמם. שני הכתבים המועמדים לטיפול זה: איש מעריב אורי דן, ואיש הארץ זאב שיף. במקומם יבקשו ראשי משרד-הבטחון למנות כתבים הנתונים יותר למרותם.

• **איך כל בטחון כי מפ"ם תוציא בקרוב את ספרו של אהרון כהן.** הידיעות בעניין זה שהופצו בעתונות אינן מוסמכות. מוסדות מפ"ם טרם החליטו בדבר, והנטייה היא עדיין להשחות פירסומו ככל האפשר.

• **תחרות רצינית תקום תוך שנים מעטות למיפעל-הנחשת של תמנע, במרחק 15 קילומטרים ממנו.** בצד הירדני גילו גיאולוגים גרמניים חלק ממכרות שלמה המלך, בהן עפרות עם תכולת נחושת של למעלה מאוזו אחד, הראויות לניצול מסחרי.

• **הקרב הגדול הבא בהזית השכר ייערך בתחילת השנה החדשה, עם התחלת המשא-ומתן בין נציגי הפועלים והמע"י בידים על חידוש הזויה-השכר הקולקטיביים.** מנוי וגמור עם הפועלים לדרוש העלאת שכרם היסודי, בייחוד לאור נטינותיה של הממשלה לעקר בצורות שונות את תוספת-היוקר. בקו הראשון של המתנגדים לכל העלאה יעמדו השרים הכלכליים של מפא"י.